

Elisæi historie 6.sang

Bibelsk visebok – Petter Dass

Nedtegnet i 1870 av Lindeman etter Ole Andersen

Elisæi siette og sidste Sang

En sygdom Guds Mand Elisæum faldt paa,
Og den Tid hand nu paa sit yderste laae,
Kom Israels Konge til hannem der need
At tage med hannem en venlig Afskeed.

Hand stod frem for Sengen oc hiertelig græd,
Og sagde, min Fader vi skillis nu ved
All Israels Vogn og hans Reisener er
I følge med dig udi denne din Færd.

Propheten bad Kongen, tag Buen og Piil,
Spend Buen med Haanden og det med en lil
Lad Vinduet op imod Østen er vendt
Skyd Piilen i Lufften naar Buen er spendt.

Propheten paa Kongens Haand lagde sin
Haand,
Og sagde jeg ønsker dig Sterkhedsens Aand,
En Saligheds Piil ifra Herren udsendt
En Saligheds Piil mod de Syrier vendt.

Hand sagde til Kongen, tag Piilerne frem,
Slaa med dine Hænder paa Jorden med dem,
Saa slog hand paa Jorden tre gange paa Rey
Stod stille der efter og rørte sig ey.

Guds Mand blev fortørnet, gav ham en Correx,
See! havde du slaget fem Gang' eller sex,
Da skulle du slaget de Syrier saa,
De skulle mod dig aldrig meere formaa.

Du skulle dem gandske forderve i grund,
At ingen har tordet opløfte sin Mund,
Men nu skal du slaa dem tre gange paa rad,
Der dette var talet, da skiltis de ad.

Guds Mand Elisæus ved Døden afgick,
Mand lod ham begrave med sømelig Skik,
Stridsfolcket af Moab indfalt i det Aar,
Og plyndrede Landet saa vit som det var.

Det hendet, at nogle de jordet en Mand,
Da saae de Strids-Folcket kom treckend' i
Land,
De bleve forfærdet og kasted' det Liig,
I Guds Mands Gravsted og bortskyndede sig.

Da Liiget, ved Guds Mands udtørede been,
Af hendelse rørte, da var det ey seen,
Før det udaf Graven paa Fødder opstod,
Og all' sin Liig-Klæder derefter sig lod.